

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Тома Пожарлиев дмн
на дисертационен труд на д-р Александър Каменов Златаров на
тема „НОВИ МЕТОДИ В ЛАПАРОСКОПСКОТО ЛЕЧЕНИЕ НА
ХИАТАЛНИТЕ ХЕРНИИ“
с научен ръководител проф. д-р Красимир Иванов, д.м.н.

Темата на дисертационния труд е актуална. Ендоскопската миниинвазивна хирургия на диафрагмалните хернии отдавна се прилага и у нас. Извършени са голям брой операции. Има и публикации в тази област, в списания и на конгреси. Този дисертационен труд е своевременен и необходим за обстоен преглед на литературата и обобщаване на получени резултати от оперативно лечение на голяма бройка пациенти с диафрагмални хернии.

Дисертационният труд е написан на 126 стандартни машинописни страници и е онагледен с 52 фигури и 37 таблици в 9 глави: Въведение, Литературен обзор, Цел и задачи, Материал, Методи, Резултати, Дискусия, Изводи, Приноси, Публикации, свързани с дисертацията, Библиография. Библиографията включва 190 заглавия, от които 26 на кирилица.

Изложението на литературния обзор е на 44 страници. Представени са резултати от 26 български публикации, които не обхващат напълно проблемите в лапароскопското лечение на хиаталната херния. Разгледан е българския опит в лечението на хиаталната херния, който нараства през годините. Подчертава се ролята на настоящите методи за диагностика на хиаталната херния, идентифицира се проблемът на „скъсения хранопровод“. Описани са широко патофизиологията на хиаталната херния, която създава предпоставки за правилно хирургично лечение. Описани са и са групирани различните методики за хирургично лечение при хиатална херния. Качеството и пълнотата на литературният обзор показват, че д-р Златаров е запознат с проблема в детайли.

Дисертантът поставя ясно формулирана цел, а именно: „Да се проучат новите методите в лапароскопската хирургия при лечението на хиаталните хернии“. За постигането на посочената цел си е поставил пет задачи, които е и изпълнил

Д-р Златаров извършва своето проучване, изследвайки 260 диагностицирани и оперирани болни за периода януари 2005 г. – март 2015 г. в Първа клиника по хирургия към УМБАЛ „Св. Марина“ - Варна. Проследяването е ретроспективно. Представеният богат клиничен материал позволява статистически достоверен анализ на резултатите.

За да реши поставените задачи, д-р Златаров прилага следните методи :

1. Методи за предоперативна диагностика
2. Оперативни методи
3. Статистически методи.

Проблемът с лапароскопското лечение на хиаталната херния е разгледан подробно и дисертантът формулира ясен алогиритъм за хирургично лечение.

Етапите от операцията, които определят добрите резултати, са разгледани подробно и са описани. Отдадено е значение на метода за фундопликация и за езофагеално удължаване. От приложени методи за фундопликация се открояват добрите резултати след приложение на Nissen-фундопликация, която обединява добрия контрол на постоперативен рецидивен рефлукс с ниска честота на постоперативна дисфагия, характерна за класическата Nissen-фундопликация.

Онагледени са резултатите от оперативни намеси, които илюстрират практическата приложимост описаните методи в специализирани центрове при явно демонстриран благоприятен ефект от лечението.

С голяма научна стойност в проучването се представя сравнението на пет метода за фундопликация, което точно и категорично да позволи извършването на сравнителен анализ между отделните модификации.

Описаната методика за езофагеално удължаване е доказана като безопасен метод, който играе основна роля за редуцирането на постоперативните рецидиви.

Изводите са седем на брой и представляват строго диференциран синтез на цялостната разработка и отговарят на поставените цели и задачи.

Като приноси на дисертанта мога да призная:

1. Извършен е подробен литературен анализ на лапароскопските методи за лечение на хиатална херния.
2. Приложено е голямо разнообразие от лапароскопски оперативни методи в лечението на хиаталната херния.
3. Осъществено е задълбочено проучване на 260 оперирани пациенти с дългосрочно проследяване за период от 3 години.
4. Извършено е съвременно и статистически достоверно проучване на приложението на лапароскопските методи за лечение на хиатална херния.
5. Представен е анализ на причините и анатомичните варианти на рецидив след лапароскопска операция при хиатална херния.
6. Извършен е анализ на специфичните усложнения след лапароскопска фундопликация и поведение.
7. Установени са принципите за оптимален оперативен подход при лапароскопското лечение на хиатална херния.
8. Изведен е алгоритъм за интраоперативно поведение при скъсяване на хранопровода.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Дисертационният труд на д-р Александър Златаров е необходим на нашата хирургическа общност и с литературния си обзор е едно ценно научно помагало за практикуващите хирурзи. На основание голям брой оперирани пациенти е извършен обстоен анализ, както на предоперативната диагностика, така и на резултатите от приложените оперативни методики. Направени са основателни изводи. Не съм съгласен обаче , че крурорафията е достатъчна и съпоставима с „меш“ пластиката. Ние започнахме

още през 1993 год с апликация на меш, сега се потвърди положителният резултат от почти всички автори. Според нас не е и винаги задължително извършването на Нисен фондопликация.

Приносите на дисертанта са неоспорими. Това е една сложна и трудна материя, с която той се е справил блестящо. Дисертацията е написана на много добро ниво, онагледена чудесно. Отговаря на всички изисквания.

Това ми дава основание убедено да препоръчам на членовете на почетаемото жури да присъдят научната и образователна степен „Доктор“ на д-р Александър Златаров.

25.02.18
Гр.София

проф.д-р Тома Пожарлиев дмн: